

Slovo života – červenec 2018

Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti.“ (2 Kor 12,9)

Ve svém druhém listě komunitě z Korintu se apoštol Pavel obrací na ty, kteří zpochybňují legitimitu jeho apoštolské činnosti, avšak nebrání se tím, že by vyjmenovával své zásluhy a úspěchy. Naopak, zdůrazňuje dílo, které Bůh v něm a skrze něj vykonal. Sv. Pavel odkazuje na svoji mystickou zkušenost, na zkušenost hlubokého vztahu s Bohem, vzápětí však hovoří o utrpení kvůli „ostnu“, který ho trápí. Nevysvětluje, o co přesně se jedná, ale je jasné, že jde o velký problém, který by ho mohl omezovat v jeho evangelizačním úsilí. Proto se svěřuje, že požádal Boha, aby ho zbavil této překážky, ale odpověď, kterou od Boha dostal, je zarážející:

„Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti.“

Všichni děláme neustále zkušenost s fyzickými, duševními a duchovními křehkostmi u sebe i u druhých, a vidíme okolo sebe často trpící a ztracené lidstvo. Cítíme se slabí a neschopní tyto obtíže překonat, nebo jim dokonce čelit, nanejvýš se spokojíme s tím, že nikomu neubližujeme. Tato zkušenost sv. Pavla nám však otevírá nový horizont: když poznáme a přijmeme svoji slabost, můžeme se zcela odevzdat do náruče Otce, který nás miluje takové, jací jsme, a chce nás podporovat na naší cestě. Dále v tomto svém listě totiž sv. Pavel píše: „Když jsem slabý, právě tehdy jsem silný.“ K tomuto tématu Chiara Lubichová napsala: „Náš rozum se vzpírá takovému tvrzení, protože v něm spatřuje zjevný rozpor či prostě odvážný paradox. Toto tvrzení však vyjadřuje jednu z nejvyšších pravd křesťanské víry. Ježíš nám ji vysvětluje svým životem a především svou smrtí. Kdy završil dílo, které mu Otec svěřil? Kdy vykoupil lidstvo? Kdy zvítězil nad hříchem? Když zemřel na kříži, zničený, poté, co vykřikl: ‚Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil.‘ Ježíš byl nejsilnější právě tehdy, když byl nejslabší. Ježíš by byl mohl ustanovit nový Boží lid pouze svým kázáním nebo nějakými dalšími zázraky nebo nějakým mimořádným gestem. Ale nebylo to tak, protože církev je Boží dílo a Boží díla vykvétají v bolesti, jedině v bolesti. Proto v naší slabosti, ve zkušenosti vlastní křehkosti se skrývá jedinečná příležitost: zakusit sílu Krista ukřižovaného a vzkříšeného.“

„Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti.“

Je to paradox evangelia: tichým je přislíbena země za dědictví; Panna Maria ve svém chvalo-zpěvu Magnificat vyvyšuje moc Páně, která se může plně a definitivně projevit v osobních dějinách i v dějinách lidstva právě na nepatrnosti a naprosté důvěře v Boží působení. Když komentovala tuto zkušenost sv. Pavla, Chiara napsala: „Volba, kterou máme učinit my křesťané, je v absolutním protikladu k tomu, co se dělá běžně. Zde jdeme opravdu proti proudu. Světský životní ideál zpravidla spočívá v úspěchu, v moci, v prestiži... Sv. Pavel nám naopak říká, že je třeba se chlubit slabostmi (...). Důvěřujme Bohu. On bude konat na naší slabosti, na naší nicotě. A když působí on, můžeme si být jistí, že vykoná hodnotná díla, která způsobí trvalé dobro a vyjdou vstříc skutečným potřebám jednotlivců i společenství.“

Letizia Magri